

7. **NE velikonoční** – B Jan 17,11-19 [Velekněžská modlitba Kristova](#) 1

Svět, ve kterém žijeme, není a nebude ideální, to jistě všichni víme. Někdy se nám zdá být nesnesitelný, jindy jej zas až příliš milujeme, že bychom jej neradi opouštěli. Jak se tedy má křesťan postavit ke světu, k jeho negativům i pozitivům? Lze žít tak, jakobychom s tímto světem neměli nic společného?

Pro křesťana není lepší rada a závaznější norma než to, co říká Pán Ježíš. V dnešním evangeliu za nás prosí Otcе, aby nás chránil od zlého (viz Jan 17,15). Ale nevyvádí nás ze zlého světa! Neradí nám, abychom tento svět zatratili. Sám to ostatně, jak víme, neudělal. Chodil po tomto světě, žil v tomto světě, trpěl pro tento svět – a to všechno proto, abychom my nemuseli natrvalo zůstat jen v tomto nedokonalém, lidským hříchem poškozeném světě, ale abychom mohli dospět k Otcі.

Nejde tedy o to, že bychom snad mohli nebo měli tento svět opustit. Jde o to, abychom od tohoto světa nečekali to, co nám dát nemůže: plnost dobra, plnost lásky, plnost síly k dobrému životu, věčnou blaženost. Kdybychom toto čekali, tak bychom se prostě mýlili. Tento svět je sice Božím dílem, ale Božím dílem, které v mnohém pokazil lidský hřích. Dokonalým Božím dílem, které můžeme v tomto světě najít, je jen Ježíš, Boží Syn, ten, který byl počat z Ducha svatého. O něho je třeba, plně se opírat.

A svět? Ten není na odpis. Svět je pole, na které nás Bůh poslal hospodařit. Je to stavba, na které máme pracovat podle Božích plánů. Je to něco, zač máme také odpovědnost. Dívat se na svět svrchu, jen jím pohrdat a nijak se o něj nestarat, je stejně nekřesťanské, jako uctívat svět coby božstvo. Jsou to dvě krajnosti, které je třeba vyloučit.

Křesťan je pozván k tomu, aby byl uprostřed tohoto světa Božím člověkem, Božím dítětem. A k naplnění tohoto poslání si vytrvale vyprošujeme Dary Ducha svatého. (dle Aleš Opatrný: Stůl Slova-B, str. 120-1, kráceno)